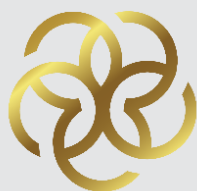

Oriental Business
and Innovation Center
Budapest Business School

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

Balogh Vivien

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási programjának keretében

2018/2019 őszi félév

Záróbeszámoló

Balogh Vivien

Nemzetközi gazdálkodás alapszak, Külkereskedelmi Kar

Tavaly kaptam egy olyan csodálatos lehetőséget, amivel 1 évet eltölthetek cserediákként a Josai Egyetemen, Japánban. Ezáltal rengeteg új élményt és tapasztalatot szerezhetek a Japánban életről, az egyetemi életről és belekóstolhatok az önállósodásba is, mivel kirepülök a családi fészekből és apartmanban fogom eltölteni azt a bizonyos 1 évet. A Josai Egyetem Sakadoi kampuszának a Menedzsment Karán, azon belül is Menedzsment Szakon tanulok. Legfőképpen azért választottam ezt a szakot, mert ez van leginkább összefüggésben az otthoni tanulmányaimmal.

Érdeemes megemlíteni, hogy Japánban az új tanítási év márciusban kezdődik, a cseresznyefák virágzásakor. Tehát Japánba érkezésemkor, pont belecsöppentem egy tanítási év közepébe, emiatt a felvett tárgyaink nagyrésze egy már korábbi féléven alapultak, azok folytatásai voltak. Az első tanítási nap szeptember végén volt, az azt megelőző pár napban különböző papírmunkákat intéztünk, bankszámlát nyitottunk és egészségbiztosítást kötöttünk, amelyben a Nemzetközi Tanulmányi Osztályon dolgozók, valamint az én esetemben, a menedzsment szak osztályán dolgozók segédkeztek. Az első hetek voltak tán a legnehezebbek, amit a jetlag még jobban megnehezített. Szerencsére mindenki nagyon kedves és segítőkész volt már az első találkozástól kezdve, kaptunk japánul és angolul is tájékoztatást arról, hogy hogyan működik itt az órafelvétel, a különböző szakokra jelentkezett hallgatóknak mennyi tárgyat kell teljesíteniük, mik a félév teljesítésének feltételei, stb. Ezen kívül az első héten bemutatták nekünk az egyetem azon diákcsoportját, a JIST tagjait (Josai International Support Team), akik a cserediákoknak segítenek beleszokni az itteni életbe, tanácsokat adnak és kisebb összejöveteleket is szerveznek, amin mi is bármikor részt vehetünk. A szabadidőnk nagyrészt az első hónapban végig velük töltöttük, ők voltak az elsők, akik körbevezettek minket a környéken és megmutattak nekünk egy igazán kis részt Tokióból is.

A legnagyobb egyetemi fesztivál, az ún. Komasai, amin nekünk is aktívan részt kellett vennünk, novemberben volt. Ez egy kulturális fesztivál, ahol a cserediákoknak lehetőségük van bemutatni a saját országukat. Mindegyik „ország” kapott egy standot, amit fel kellett díszíteni a saját országára jellemző tárgyakkal, és egy 5 perces előadást is össze kellett rakni, amit többször elő kellett adni a 2 napos fesztivál alatt. Készítettünk a vendégeknek palacsintát, valamint szalámis és piros arannyal díszített szendvicseket is, amit az arra járó érdeklődők megkóstolhattak. Az összes japán vendég érdeklődő volt a magyar kultúrával kapcsolatban, nagyon ízlett nekik mindkét felszolgált étel, az előadásunktól pedig teljesen el voltak ájulva. Ugyanis, mi, a többi cserediákkal ellentétben, egy interaktívabb kis előadást raktunk össze. Énekeltünk egy magyar népdalt, aztán egy megzenésített verset, majd a végén „kisvonatoztunk”, amibe bevontuk a nézőket és a többi diákat is. Mindegyik előadásnál lelkesen csatlakoztak a vonatozásba, nagyon jó volt látni, ahogy élvezik és a későbbiekben is a mi előadásunkat emlegetik. Összességében nagyon élveztem ezt a kulturális fesztivált, volt lehetőségem jobban megismerkedni a többi cserediákkal is és egy kicsit betekintést nyerni a kultúrájukba.

Magyar stand az egyetemi fesztiválon

Japánban az élet sokban különbözik az otthonitól, kezdetben voltak is nehézségeim a beilleszkedéssel és a hozzászokással. Az apartmanba nem egyedül költöztem be, hanem mindenki kapott egy vagy két lakótársat. Az európai diákok esetében, az azonos egyetemről érkező cserediákokat párosították össze, ám mivel én egyedül jöttem a BGE-ről, így én egy lengyel lányt kaptam lakótársnak, ami miatt nagyon szerencsésnek érzem magam. Ezáltal rá vagyok kényszerítve az angol nyelv használatára, hisz így kommunikálunk a mindennapokban, valamint sokkal magabiztosabban is használom a nyelvet, mint ezelőtt bármikor. Nagyon jó barátság alakult ki köztünk és a többi európai cserediák között, amit remélem hazatérésünk után is tartani fogunk.

Az első nehézség, amivel szembe találtuk magunkat, az a szemétszelektálás volt. Japánban a szelektív hulladékgyűjtést nagyon szigorúan veszik, ezért az első hónapokban eléggé meggyűlt a bajunk a szemét válogatásával, mit milyen szemeteszsákban kell gyűjteni, hogyan kell a zsákot kirakni a lakás elé és mely napokon. Prefektúránként, de gyakran városonként is eltérő, hogy egyes hulladékokat milyen típusú hulladékkategóriába sorolnak, az meg aztán teljesen eltérő még körzetenként is, hogy mely napokon milyen típusú hulladékot szállítanak el. Erre vonatkozó táblázatot kaptunk beköltözésünkkor, részletes leírással is a szemeteszsákokról, hulladéktípusokról. Az első hetekben rengeteg hibát elkövettünk, és előfordult párszor, hogy csak egy értesítést ragasztottak a szemeteszsákunkra, hogy miért nem tudták azt elszállítani. Nekünk nem volt egyértelmű, hogy a PET palackokról a kupakot és címkét is el kell távolítani, a szemeteszsákot úgy kell kihelyezni, hogy abból ne lógjon és ne essen ki semmi. Volt néhány alkalom, mikor teljesen elfeledkeztünk a szemétkirakásról, mivel az otthoni rendszerhez voltunk hozzászokva és kellett egy pár hét, amíg felvettük az önálló élet ritmusát. Még a mai napig vannak olyan dolgok, amiket nem tudjuk, hogyan kell helyesen szelektálni. Biztosra merem állítani, hogy a külföldi tanulmányutam legnagyobb kihívása a szelektív hulladékgyűjtés kezelése Japánban. Ráadásul Sakado, a város, ahol lakunk, abban a prefektúrában található, ahol a legszigorúbban kezelik a hulladékkezelést.

お知らせ 「資源分類」は、「ダンボール」「資源物」と同じ日に集積所に出してください。

4 月 April							5 月 May						
日	月	火	水	木	金	土	日	月	火	水	木	金	土
	1	2	3	4	5	6				1	2	3	4
	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源カン・ビン	ダンボール・資源物	燃やせるごみ	資源プラスチック				資源プラスチック	燃やせるごみ	資源カン・ビン	ダンボール・資源物
7	8	9	10	11	12	13	5	6	7	8	9	10	11
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック
14	15	16	17	18	19	20	12	13	14	15	16	17	18
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック
21	22	23	24	25	26	27	19	20	21	22	23	24	25
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック
28	29	30					26	27	28	29	30	31	
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック					資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	

6 月 June							7 月 July						
日	月	火	水	木	金	土	日	月	火	水	木	金	土
						1							
						資源プラスチック							
2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12	13
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック
9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19	20
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック
16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26	27
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック
23	24	25	26	27	28	29	28	29	30	31			
資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	資源プラスチック	燃やせるごみ	資源プラスチック	燃やせるごみ			
30													
資源プラスチック													

お知らせ ごみ・資源物は正しく分別し、市指定日で決められたものを決められた日の朝8時30分までに決められた場所へ出してください。

B-1 地区 ②

Hulladékszállítás napi felosztása Sakado városában. A színek a hulladék típusát jelölik.

Természetesen nagyon hasznosnak tartom a szelektív hulladékgyűjtést Japánban, 3 fő kategória van, amivel a mindennapi életben meg kell birkózni. Vannak az éghető hulladékok, a nem éghető hulladékok és az újrahasznosítható hulladékok, ami a legnagyobb kategória az összes közül. Ezen belül külön kell választani a PET palackokat,

a konzerveket az üvegekkel együtt kell kihelyezni, a műanyag hulladék is külön kerül. Valamint vannak a papír hulladékok, ahol az újságpapírt, a színes magazinokat és a kartonpapírt külön-külön kell kihelyezni. Mindegyik kategóriára különböző színű zsákot kell használni, és érdekesség, hogy ezeket a zsákokat nem lehet ám bárhol beszerezni, csak abban a körzetben árusítják, ahol az elszállítás is történik.

Azonban az a mennyiségű szemet, amit itt termelünk 1 hét alatt, sokszorosa az otthoninak, annak ellenére is, hogy igyekszünk hulladékmentesen élni. Sajnos ez egy rossz tulajdonsága Japánnak, viszont a hírek szerint a jövőben terveznek ezen fokozatosan változtatni. Sajnos rengeteg műanyag szemet keletkezik 1-1 bevásárlásnál, mivel minden termék háromszorosan be van csomagolva, olyan is gyakran előfordul, hogy egy tasakban minden falat étel külön-külön csomagolásban van. Ráadásul fizetésnél minimum 2 szatyrot kapunk, ami véleményem szerint felesleges hulladéktermelés. Viszont, a rengeteg hulladékkal ellentétben az utcákon szinte nem találni egyetlen otthagyt szemetet sem, amin a mai napig elámulok. Arra lettek tanítva kiskoruktól kezdve, hogy legyenek felelősek a környezetükért, és tegyenek meg mindent azért, hogy tiszta legyen a hely, ahol élnek. Szemetest általában a kis éjjel-nappali közértekben vagy állomásokon találni csak, így ha egyik sem esik útba, akkor az a szokás, hogy hazavisszük a szemetet. Az utcákra is kihelyeznek aranyos kis táblákat, amelyek szükség esetén emlékeztetnek arra, hogy vidd haza a szemetet. Valószínűleg azért is kapunk az éjjel-nappaliban extra szatyrokat vásárlásnál, hogy ha elfogyasztjuk az egyik vásárolt ennivalót a szatyorból, akkor az extra szatyrot használhatjuk szemetesnek.

Természetesen az utcák nem csak amiatt tiszták, mert nincs egy szemet sem elhagyva, hanem mert rendszeres, minden reggel takarítják. Többször esett meg, hogy hajnalban kellett elindulnom otthonról, amikor még egész Tokió alszik, így volt lehetőségem látni, ahogy az üzlettulajdonosok vagy az üzleti személyzet a saját boltja előtt feltakarít. Az állomásokon pedig rendszeresen látni, ahogy napközben is takarít a személyzet, porszívózzák a lépcsőket, törölgetik a korlátot és felmossák a galambpiszkot meg az egész állomást. Elképesztően jó érzés ilyen tisztaságban várni a vonatra, vagy csak sétálni az utcákon, bárcsak otthon is így ügyelnének a tisztaságra, de főként megbecsülnék azt.

A következő, amiről szeretnék beszélni, azok az egyetemi tárgyak. Menedzsment szakon 10 tárgyat kellett felvennünk az őszi félévben, annyi kikötéssel, hogy főként szakmai, japán nyelvű tárgyakra jelentkezzünk. Kötelezőnek 2 db japán nyelvórát kaptunk, amin a tanárnők nagyon segítőkészen és érthetően tanították a nyelvet, azok számára is, akik csak középszintű tudással rendelkeznek. Ugyanis a csoportban voltak, akik sokkal magasabb szinten beszéltek a nyelvet, és mivel az órákon emeltszintű nyelvtannal és szókinccsel foglalkoztunk, örültem, hogy a tanárok egyszerűbb japánnal is elmagyarázták azt, amit nem értettünk teljesen. Nagyon hasznosnak találtam ezeket az órákat, rendszeresen beszéltek minket, minden óra elején valamilyen témával kapcsolatban mindenki mondott pár mondatot, a nyelvtani szerkezetek megértésénél pedig saját példa mondatokat kellett alkotni.

Többi tárgynak olyanokat igyekeztem felvenni, amelyhez hasonlókat otthon is tanultam, mivel azok már teljesen japán nyelven voltak. Szerencsére az összes tanár, akinek jelentkeztem az előadására, mind-mind nagyon kedvesen és megértően fogadtak. Természetesen a követelmények rám is egyenlően vonatkoztak, mint a japán diákokra, meg kellett felelnem a tárgyi követelményekben felsoroltaknak. Minden tárgyból vizsgát kellett tenni a félév végén, viszont néhányból évközben is voltak kisebb dolgozatok. A csupán középszintű nyelvtudásomra való tekintettel, azon tanároknál, akik beszéltek az angol nyelvet, írhattam angolul is a számonkéréseket. Teljesen meglepődtem, mikor szinte az összes tanár azzal zárta az utolsó előadását, hogy a vizsgán megengedett az órái jegyzet, vagy az órán kiosztott anyagok használata. Sőt, olyan tárgyam is volt, ahol az utolsó előadáson megkaptuk az vizsga esszékérdéseit. Nagyon érdekes volt megtapasztalni, hogy mennyivel másabb a számonkérési rendszer ezen az egyetemen, mint az otthonin. Itt a kérdések kevésbé nehezek, és sokszor inkább az a diák saját véleményére kíváncsi a tanár egy bizonyos témával kapcsolatban, mintsem csupán a lexikális tudásra. Összességében az tárgyak nagyon érdekesek voltak, talán a legjobban a „Gender studies” nevű tárgy tetszett, mivel ilyen témájú tárgyat otthon nincs lehetőségem felvenni és úgy gondolom, ez a téma egy aktuális problémával foglalkozik, ami radikálisan jelen van a Japán társadalomban. Az egyetemen több olyan tárgy közül is lehetett választani, amelyek a nők vállalati és társadalmi helyzetéről szólnak és a genderelméletet vizsgálja.

Természetesen az előadásokra járás mellett utazásra is szorítottam időt, ahol volt lehetőségem megtapasztalni Japán sokféleségét. Novemberben elutaztam az egyik legdélebbi pontra, Okinawa szigetére, a karácsonyt pedig Japán északi részén, Hokkaido szigetén töltöttem. Nagyon izgalmas volt megtapasztalni az emberek viselkedésbeli különbségeit és az időjárás változatosságát is. Tapasztalataim alapján, Tokió környékén az emberek általában kevésbé nyitottak és barátságosak, kissé udvariatlanok is, valószínűleg a folytonos rohanás miatt. Hokkaidó lakosait, sőt, úgy összességében egész Hokkaidót, legjobban Európához tudnám hasonlítani. Az ott töltött 1 hetes utazásom alatt úgy éreztem magam, mintha otthon lennék. Mind az emberek viselkedése, az épületek stílusa és az időjárási viszonyok is az európai telet elevenítették fel bennem. Okinawa szigete viszont egy teljesen más világ Japán többi részéhez képest, nem csak a trópusi időjárás és az emberek pozitív, nyitott mentalitása miatt, hanem történelmi és politikai okokból is Okinawa szigetén olyan érzés fog el, mintha elhagytuk volna Japán határait.

Hóborította rizsföldek Hokkaido felett

Nagyon hálás vagyok mind a BGE japán tanszékének, mind a Keleti Üzleti Akadémiai Központnak, valamint a Josai Egyetemnek is az ösztöndíj lehetőségért, hogy ebben a csodálatos országban tanulhatok egy teljes évet, és olyan élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodhatok, amiket a későbbi éveim, de legfőképpen a tanulmányaim és karrierem során felhasználhatok. A Josai Egyetemen elsajátított nyelvtudással már magabiztosabban vágok neki hazatérésem után a japán, valamint az angol szakmai nyelvvizsgának is.